

fróttur**Jan Allan:****Munurin á okkum og finnum var Jari Litmanen**

Ein av føroysku spæl-
arunum, ið mikukvöldið
fekk tann ivasama
heiddur at brenna stóran
málkjans, var Jan Allan
Müller.

– Eg fekk bóltin frá
Toda inni í brotsteiginum
hjá finnum, og so
smekkaði eg til beinanvegin.
Men tverri fór
bólturin hasar tveir ella
triggar sentimetrar
við síðuna av, sigur Jan
Allan við Sosialin.

– Tá tú fært ein kjans
at skjóta inni í teirra
brotsteigi, er einki at
biða eftir – tá skal tað
vera fyrstu ferð. Sum
oftast angrar tú tað bara
aftaná, um tú ikki gert
tað, tí stundir eru ikki til
at hugsa so nógv um,
hvussu tú skalt gera. Tá
ræður fyrst og fremst
um at gera so skjótt av,
at mótspeðumenninir
ikki fáa gjørt nakað við
bóltin áðrenn tú.

Jan Allan er annars
sannførdur um, at tað
bert var Jari Litmanen
fyri at takka, at finn-
arnir fingi ein so stóran
sigur burtur úr hesum
dystinum.

– Hann var snøgt sagt
munurin á liðunum, og
uttan hann høvdu finn-
arnir ikki vunnið dystin.
Eg vil siga, at hann
hefur sama týðning
fyri finska liðið, sum
Procinecki hevði fyri
tað jugoslaviska, tá vit
taptu 7-0 niðri í Beograd
á sinni, sigur hann.

– Hann gevur finnum
um tað sjálvsliðið, ið
skal til, og við sínum
sendingum og spæli á-
ði hann verju okkara
sundur. Hann fór aftur á
vøllin eftir bóltinum,
spældi ein annan við-
spælara og fann sær so
eitt hol at fara í, so hann
kundi taka ímóti aftur.

Undan dystinum tosaði
Jan Allan við Litmanen,
ið hevði heilsan at bera
frá Marc Overmars,
ið eisini spældi við
Ajax Amsterdam.
Overmars og Jan Allan
eru gamlir kenningar
frá Go Ahead Eagle.

Annars er Jan Allan
samdur við fleiri av
hinum í, at formurin hjá
fleiri av føroyingunum
ikki er nóg góður.

– Tað má ein sjálvur
gera nakað við. Tað ber
jú altíð til at renna, sigur
hann. hj.

Onnur stórtap í Europa mikukvöldið

Tá føroysku útiðsetarnir aftur møta upp
í donsku feløgum sínum í dag, nýst
teimum ikki at koma við niðurboyg-
um ryggi – danir kláraðu seg ikki petti
frægari í sínum dysti mikukvöldið.

Niðri í Sevilla varð danska landsliðið
enn einaferð eyðmýkt av spani-
ol-um, ið hesaferð vunnu sera sannfø-
andi við trimum málum – 3-0 endaði
dysturin. Tá danir hava hug at javn-
meta seg við spaniolar, má hetta met-
ast sum eitt ordans skræðil og stórtap
fyri danir, ið tó illa ræðast spaniolar.

Eisini aðrir dystir í EM-undankapp-
ingini endaði mikukvöldið við stórum
tølum: Norðmenn vunnu 4-0 á útiðvølli
móti Hvítarusslandi, Írland vann 4-0 á
Norðúrirlandi í Belfast, Wales tapti
eisini 5-0 móti Georgia á útiðvølli.

Í okkara bólki spældi Skotland og
Rusland javnleik 1-1 á Hampden Park
í Glasgow og Grikkaland vann heima
2-0 á San Marino – væl klárað av ein-
um av okkara javnlíkum! hj.

ALLAN SIMONSEN, landsliðsvenjari:

– Ein vakran dag gongur alt upp í eina hægri eind

– At vit framhaldandi skapa fleiri 100% málkjansir sigur mær, at vit eru á rættari leið, og vit arbeiða eisini við at fáa sett prikkir yvir í ið, sigur landsliðsvenjarin. – Høvdu vit hesaferð fingið mál beinanvegin og havt allar ellivu menninar á vøllinum, kenni eg meg sannførdan um, at vit høvdu verið førir fyri at skapt enn fleiri kjansir, enn vit

Mikukvöldið spældi fø-
royska landsliðið sín triðja
dyst í EM-undankappingini
undir leiðslu av Allani
Simonsen – og enn einaferð lá
landsliðið eftirá við tapi.

Kortini er Allan Simon-
sen ikki mótfallin, tá vit eftir
dystin hava hann í tele-
fonini av Hotel Dipoli í Hel-
sinki.

– At vit eru á rættari leið,
ivist eg onga løtu í. Tað visir
seg eisini, at vit eru førir fyri
at skapa fleiri 100% kjansir
í hvørjum dysti, men at vit
ikki eru nóg hepnir at fáa
nakað burturúr teimum, sig-
ur landsliðsvenjarin.

– Hesin dysturin var ein
rein endurtøka av dystinum
móti Skotlandi. Aftur hesa-
ferð eyðnaðist okkum at fáa
triggar kjansir, har menn
gerast púra einsamallir við
málverjanum hjá okkara
mótspeðuliði, men uttan at
teir tó fáa mál.

Allan Simonsen sigur, at
tað í øllum trimum dystun-
um er eyðnað at koma til
hesar kjansir, men at liðið
líkasum hevur eftir at fáa
sett prikkir yvir í ið:

– Hesum arbeiða vit støð-

ugt við, og eg trúgvi eisini,
at við tí, minir menn hava
víst í hesum trimum dystun-
um, so eyðnað tað fyrr ella
seinni hjá okkum. Ein vak-
ran dag gongur alt upp í eina
hægri eind. Tíivist eg ikki í.

Fyrst og fremst tvær orsökir til tapið

Landsliðsvenjarin sigur,
at orsøkirnar til tapið móti
Finlandi mikukvöldið fyrst
og fremst vóru tvær – vant-
andi konditión og tað, at
Tummas Eli Hansen varð
útvístur mestsum beinan-
vegin í seinna hálvleiki.

– At landskappingin varð
liðug fyri tveimum mánað-
um síðani, og at menn ikki
eru í dystarvenjing, sæst
aftur í einum dysti sum hes-
um. Og tá teir so gerast við
undirluta, av tí at hið liðið er
mannað við ellivu monn-
um, meðan okkara betri he-
vur tiggju, ger tað uppgávuna
so mikið torførari at loysa,
sigur hann.

Allan Simonsen visir á, at
dysturin annars byrjaði so
sera væl, og at serliga fyrsti
hálvi tímin var serstakliga
góður, har føroyska lands-

liðið hevði kjansir at leggja
seg á odda, áðrenn finnarnir
nakrantíð fingi mál.

– Men sum ikki einaferð,
so bar tað also bara ikki til
hjá okkum at fáa útnýttar
kjansir, vit fingi. Er er
sannførdur um, at um vit
fingu mál upp á tann fyrsta
kjansin, ið var longu heilt
tíðliga í dystinum og har
komu á odda 1-0, høvdu vit
eisini megnað at skapt fleiri
kjansir, enn vit gjørdur. Tá
hevði dysturin verið ein
heilt annar, enn hann gjørd-
ist, sigur landsliðsvenjarin.

– Vit høvdu nøkur sera
góð skjóttalop í dystinum,
har alt gekk, sum tað skuldi
– bara uttan at bólturin fór
inn. Men tá útvisingin kom,
skræðnaði alt, so ikki bar til
at fáa spælt tað spælið, vit
høvdu ætlað okkum. At vit
so eisini góvu finnum trý av
teimum fimm málunum,
ger tað ikki frægari.

Fri frá fótbóltinum í tveir mánaðir

Komandi tveir mánað-
imar fara Allan Simonsen
og allir landsliðsspæl-
arnir at hava fri frá fótbólti,

men so skjótt sum feløgini
eru farin í gongd aftur, fer
landsliðið eisini undir at
fyrirleika seg til komandi
árið, ið hevur nógvast dystir
á skránni í EM-undankapp-
ingini.

– Nú skulu menninir hvíla
seg og royna at sleppa av við
skaðar og annað – onkur
kanska noyðist undir skurð
– men so koma vit eisini aftur
»med brask og bram«, sum
Allan Simonsen tekur til at
enda í stuttu telefon-
samrøðuni úr Finlandi.

Føroysku spælarnir eru
longu leysir av fótbóltinum,
tí landskappingini fyri lang-
ari tíð síðani er liðug, meðan
útiðsetarnir enn hava tvey
umfær eftir, áðrenn teir fáa
kjans at hugsa um okkurt
annað enn fótbólt.

Legyrdagin skal FSF
tosa við feløgini um kapp-
ingina, ið farin er aftur um
bak. Óivað verður tað eisini
komið inná, hvussu lands-
kappingin kann gerast betri
og meira útarhóskandi, tá
hugsað verður um krøvini,
ið sett verða teimum, ið eru
við á landsliðnum.

hj.

Todi:**Formurin ov vána-
ligur hjá fleiri av okkum –
tað kostar í so-
vorðnum dystum**

Aftaná at landskapp-
ingin er liðug, ber ikki
til at setast hendur í
favn og halda, at ein
er í nóg góðum formi
til at spæla krevjandi
landsdystir.

Hetta er ein saman-
kóking av tí, Todi Jóns-
son hevði upp á hjarta
eftir dystin í Helsinki
mikukvöldið, har fø-
royska landsliðið tapti
5-0 móti finska lands-
liðnum.

– Serliga aftaná at
Tummas Eli var farin
av vøllinum, gjørdist
tað týðiligt, at tað vóru
ov nógvir av okkum, ið
ikki orkaðu at geva tað,
ið skal til í einum so-
vorðnum dysti, sigur
Todi.

– Tað var ov týðiligt,
at fleiri av monnunum
nú tveir mánaðir aftan á
landskappingina ikki
eru í nóg góðum formi,
og tað ber ikki til, tá so
nógv er upp á spæl sum
í hesi EM-undankapp-
ingini. Her er neyðugt
at gera nakað við hug-
búðin, tí hann er ikki
tann rætti heima í Fø-
royum.

Todi visir á, at um ein
spælari fer út at renna
eitt heilt vanligt sunnu-
kvöld, so fara fólk at
tosa um persónin. Hví
vendingum sum »Hvat
heldur hann seg vera?«

– Hetta má broytast,
um menn av álvara ætla
at vera við í hesum al-
tjóða dystinum, ið seta
krøv til spælarnar,
sigur Todi.

– Onkur kanska heldur,
at tað er lætt hjá mær
at siga, av tí at eg venji
hvønn einasta dag, men
tað er ikki bara tað. Tað
visir seg bara, at spæl-
arnir sjálvir noyðast
at gera nakað við form-
in, tí tað er eingin, ið
kann gera tað fyrri teir.

Todi heldur annars
ikki, at hetta var hans-
ara besti dystur, men tó
er hann nøgður: – Tvey
upplegg í einum dysti
man vera á eini leið.

hj.